

STORTINGET

Innst. 221 S

(2019–2020)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:43 S (2019–2020)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Kari Elisabeth Kaski, Torgeir Knag Fylkesnes, Arne Nævra, Karin Andersen, Petter Eide og Nicholas Wilkinson om en bindende forpliktelse for olje- og gassnæringen til å kutte utslipp av klimagasser

---

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen sørge for at Equinor ASA reduserer sine utslipp av klimagasser med minst 40 pst. innen 2030, sammenlignet med 1990-nivå.
2. Stortinget ber regjeringen kreve at Equinor ASA har tilsvarende mål for kutt i selskapets egne klimagassutslipp også for virksomheten utenfor Norge, som de har til kutt i utslippene på norsk sokkel.
3. Stortinget ber regjeringen legge fram en plan som fører til nullutslipp fra petroleumssektoren innen 2035, senest innen 2040. Stortinget ber om at planen legges fram for Stortinget på egnet måte senest innen utgangen av 2020.
4. Stortinget ber regjeringen om å ikke gi flere tillatelser til å lete etter fossil energi på norsk sokkel.
5. Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om å endre petroleumsloven slik at det ikke gis rettighetsbasert adgang til forlengelse ut over utvinningstillatelsens tidspunkt, og at det ved vurdering av forlengelse skal legges til grunn en

vurdering av klimagassutslipp, og ikke kun rene økonomiske vurderinger.

6. Stortinget ber regjeringen stanse utbyggingen av Johan Castberg-feltet i Barentshavet.
7. Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en plan for å forsyne Johan Castberg-feltet med fornybar energi. Planen skal legges fram senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2021.
8. Stortinget ber regjeringen legge fram en sak om ilandføring av oljen fra Johan Castberg-feltet for Stortinget. Saken skal legges fram senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2020.
9. Stortinget ber regjeringen følge opp anbefalingene og vurderingene fra Klimarisikoutvalget og legge frem en stortingsmelding om saken i løpet av 2020.»

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsmund Aukrust, Espen Barth Eide, Ruth Grung, Else-May Norderhus og Runar Sjøstad, fra Høyre, Liv Kari Eskeland, Stefan Heggelund, Aase Simonsen og Lene Westgaard-Halle, fra Fremskrittspartiet, Jon Georg Dale og Terje Halleland, fra Senterpartiet, Sandra Borch og Ole André Myhrvold, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Venstre, lederen Ketil Kjenseth, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, og fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, viser til representantforslaget fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Kari Elisabeth Kaski, Torgeir Knag Fylkesnes, Arne Nævra, Karin Andersen, Petter Eide og

Nicholas Wilkinson om en bindende forpliktelse for olje- og gassnæringen.

Videre viser komiteen til brev fra Olje- og energidepartementet ved statsråd Tina Bru, datert 14. februar 2020. Brevet er vedlagt innstillingen.

Komiteen erkjenner at Norge som del av det globale samfunnet skal bidra til en reduksjon i det totale klimagassutslippet.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, viser til at på svært mange områder er Norge allerede et lavutslippssamfunn, og av den grunn er vårt største bidrag til reduksjoner i klimagassutslipp innenfor rammene av internasjonalt samarbeid.

Flertallet viser til at verdens behov for og etterspørsel etter petroleumsressurser vil fortsette å vokse i tiårene vi har foran oss. Velstands- og levestandardutvikling er avhengig av tilgang på energi, og når vi vet at det er om lag én mrd. mennesker globalt som fortsatt ikke har tilgang på elektrisitet, er det mer enn sannsynlig at utviklingen fortsatt vil medføre etterspørsel etter olje og gass. Norsk olje- og gassnæring er i en særstilling til å drive teknologien for miljøskånsom utvinning videre samtidig med veksten i etterspørselen. Gass fra norsk sokkel er også et viktig bidrag til å redusere forbruket av kull i Europa.

Flertallet viser videre til stortingsmeldingene som har omhandlet statens eierskapspolitikk, og det brede flertallet som har stått bak dem. Både for selskapene selv og næringslivet for øvrig er det viktig at det er forutsigbarhet samt god rolle- og ansvarsforståelse i måten staten utøver sitt eierskap på. Det vises også til Meld. St. 8 (2019–2020) Statens direkte eierskap i selskaper – Bærekraftig verdiskaping, som ligger til behandling i næringskomiteen.

Flertallet viser til at olje- og gassnæringen på norsk sokkel allerede er underlagt strenge regler hva gjelder utslipp og miljøkrav. Dette er det også bred enighet om at skal videreføres. Kvoteplikt og CO₂-avgift er eksisterende virkemidler som har hatt en beviselig effekt og fortsatt vil medvirke til å redusere utslippene av klimagasser fra norsk sokkel. Næringen har også selv satt ambisiøse mål og vil redusere klimagassutslippene med 40 pst. i 2030 sammenliknet med 2005, og videre til nær null i 2050.

Flertallet mener det er riktig å videreføre hovedlinjene i norsk olje- og gasspolitikk, også med tanke på lete- og utvinningstillatelser. Stortinget har med bredt flertall stått bak hovedmålet om å legge til rette for lønnsom produksjon av norsk olje og gass. Nye, lønnsomme funn som sikrer inntekter, verdiskaping og arbeidsplasser over hele landet, er viktig for å opprettholde det norske velferdssamfunnet.

Flertallet viser til Innst. 368 S (2017–2018), hvor er stort flertall i Stortinget stilte seg bak utbygging og drift av Johan Castberg-feltet.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet, viser til at endringer i verdens klima og miljø er en global utfordring. Løsningen på klimaendringene krever internasjonalt samarbeid mellom stater. Det fordrer samtidig tettere partnerskap mellom offentlige og private aktører både nasjonalt og på tvers av landegrensene.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser videre til at mye av problemet rundt global oppvarming er knyttet til verdens produksjon og bruk av fossil energi til forbrenning. Disse medlemmer viser samtidig til at flere av de største aktørene på det globale energimarkedet fatter stadig større interesse for, og foretar flere investeringer innen, fornybare energiområder som sol, vind og hydrogen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at det europeiske energimarkedet er i rask endring. Norges største marked for petroleumsprodukter har satt seg ambisiøse mål om å avkarbonisere store deler av sin energisektor. Gjennom European Green Deal har EU gått inn for at Europa skal være karbonnøytralt innen 2050. Samtidig er det en realitet at Europa fortsatt vil ha behov for petroleumsprodukter i flere tiår på veien mot karbonnøytralitet innen 2050 og sannsynligvis også etter 2050.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet mener at en rask overgang til fornybare energiformer, kombinert med nedtrapping i bruken av fossil energi og økt bruk av karbonfangst og -lagring, er en sentral del av løsningen for å oppnå målene i Parisavtalen. Disse medlemmer mener videre at det vil være avgjørende at det er et koordinert samarbeid mellom aktører på markedssiden og produsenter av petroleum for å sikre at måloppnåelsen skjer på en effektiv og balansert måte. Disse medlemmer mener at en slik utvikling vil kunne legge opp til at aktører som produserer petroleum med lavest mulig karbonavtrykk, vil kunne ha en fordel på det internasjonale energimarkedet. Etterhvert som CO₂-prisene blir høyere, fornybare energikilder blir rimeligere og det globale energimarkedet vil premiere dem med lavest karbonavtrykk, vil det i større grad lønne seg å kutte klimagassutslipp.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne mener at videreutviklingen

av Norge som energinasjon må være tuftet på en aktiv, ansvarlig og retningsgivende næringspolitikk som sørger for å koble økonomisk vekst fra tilsvarende økning i ressursbruk og fossile utslipp. Det handler om effektiv bruk av ressurser med lavest mulig utslipp som skaper reell grønn vekst innenfor naturens og klimaets tåleevne. Disse medlemmer mener at det offentlige bør bruke sine muskler til å legge til rette for at olje- og gasselskaper i raskere tempo skifter om til å bli energiselskaper med brede fornybarporteføljer.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at Norge ligger langt fremme internasjonalt på petroleumproduksjon med lave miljøavtrykk. Norsk olje- og gassindustri har satt mål om å redusere sine klimagassutslipp med 40 pst. innen 2030 sammenlignet med 2005, og videre til «nær null» i 2050. Flertallet viser videre til at bransjen har uttalt at målene vil bli oppdatert i tråd med forsterkede norske og europeiske utslippsmål etter hvert som de blir vedtatt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet mener videre at staten bør bruke offentlige anbudsprosesser til å få på plass flere grønne tiltak i olje- og gassindustrien, som elektrifisering av oljeplattformer på norsk sokkel og krav om tilsvarende utslippsreduksjon ved produksjon andre steder i verden. Slike tiltak vil kunne redusere klimagassutslipp ved produksjon betydelig. Disse medlemmer mener også at staten skal jobbe for å sikre at det ligger en premiering i markedet for beste praksis innen reduksjon av klimagassutslipp. På denne måten vil det skapes stimuli for utvikling av nye tilstøtende industrier, som havvind og hydrogen, samt fangst, bruk, transport og lagring av karbon. Alt dette bidrar til reelle kutt i utslipp og gjør norsk petroleumindustri renere sammenlignet med de fleste andre produsenter.

Disse medlemmer mener at en bindende forpliktelse om at olje- og gassnæringen skal kutte utslipp av klimagasser, vil være lite hensiktsmessig, da en samlet industri allerede har satt seg ambisiøse mål som de er i ferd med å gjennomføre, og som vil oppgraderes løpende. Omstillingen er i gang, og olje- og gassnæringen gjør en betydelig innsats for å bidra til reelle utslippskutt samtidig som de jobber med å tilpasse seg et globalt energimarked i rask endring. Norge var tidlig ute med å innføre en CO₂-avgift, forby fakling og stille krav om elektrifisering – alt dette har bidratt til at bransjen nå selv har planer for å gjennomføre kutt i egne klimagassutslipp. Fra statlig hold må vi sørge for at gjennomføringen av disse planene skjer på en rask og effektiv måte ved å spille på lag med industrien. Disse medlemmer mener derfor at representantforslaget ikke bør vedtas.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, viser til at næringen på norsk sokkel allerede er underlagt strenge regler hva gjelder utslipp og miljøkrav – som det er bred enighet om at skal videreføres. Flertallet viser til at olje- og gassnæringen selv har satt ambisiøse mål og vil redusere klimagassutslippene i tråd med disse og overordnede fastsatte mål.

Flertallet viser til forslagene som gjelder Johan Castberg-feltet. Som det vises til, er forslagene som gjelder energiforsyning og ilandføring, tidligere behandlet i Prop. 80 S (2017–2018) Utbygging og drift av Johan Castberg-feltet med status for olje- og gassvirksomheten, jf. Innst. 368 S (2017–2018).

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener at når det gjelder energiforsyning, bør man se på mulighetene for dette på nytt, særlig i lys av utviklingen innenfor flytende havvind.

Disse medlemmer vil videre peke på hvilke sterke og tydelige forventninger som lå til grunn for Johan Castberg-prosjektet og ilandføring fra feltet. Utbyggingen framsto som et samfunnsøkonomisk lønnsomt prosjekt, og disse medlemmer mener at ilandføringen var en betydelig del av dette. Disse medlemmer vil understreke betydningen av at næringen innretter sin aktivitet slik at den i størst mulig grad stimulerer lokal verdiskaping og gir positive ringvirkninger i området hvor aktiviteten foregår. Disse medlemmer mener det er et klart politisk ansvar at det stilles krav om at dette oppfylles i praksis.

Disse medlemmer viser til forslaget om en stortingsmelding i kjølvannet av Klimarisikoutvalgets rapport. Disse medlemmer mener at en stortingsmelding med et noe bredere mandat, som behandler rapporten, stiller opp de ulike anbefalingene og gir rom for en bred politisk vurdering av disse, i stedet for å kun stille opp vurderinger og anbefalinger fra denne, ville være en bedre måte for Stortinget å behandle saken på.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at klimakrisen er et globalt problem, men at dagens tiltak ikke er tilstrekkelige til å få ned klimagassutslippene til det nivået som er nødvendig, og at flere tiltak må til. Konsekvensene dersom vi ikke klarer å få ned utslippene, er enorme, men de merkes likevel ikke før over tid.

Disse medlemmer viser til at ett av disse virkemidlene er eierskapsstyring av de selskapene som staten har helt eller delvis eierskap i. Det er et paradoks at der andre eiere er aktive for at selskapene skal oppfylle visse formål, vil ikke regjeringen bruke sitt eierskap i vår alles interesse til å begrense klimaendringene. Denne eierskapsmodellen og politikken gjør at vi sier fra oss et

virkemiddel i kampen mot klimaendringene som vi ellers kunne tatt i bruk. Disse medlemmer viser til at klimakrisen kommer stadig nærmere, og at eierskapspolitikk fra tiår tilbake ikke nødvendigvis kan svare på de utfordringene vi står overfor i dag.

Disse medlemmer viser også til at Norge har nedfelt mål om å kutte CO₂-utslipp sammenlignet med 1990 i klimaloven. Equinors og petroleumsbransjens mål er å kutte 40 pst. sammenlignet med 2005. Selv om dette er et stort kutt og viser at det er vilje og evne i sektoren til å ta store grep for å kutte i klimagassutslippene, er det ikke tilstrekkelig. Det vil bety at utslippene vil være høyere enn i 1990. Sektoren vil derfor ikke være i front med å kutte klimagassutslipp. Kuttene vil være for små sammenlignet med hva Norge som nasjon skal gjøre. Dette innebærer at andre sektorer i Norge må kutte mer enn 40 pst. sammenlignet med 1990 for at man skal forhindre alvorlige klimaendringer og oppfylle Parisavtalen. Disse medlemmer mener det er nødvendig å sørge for at det blir tatt sterke nok grep, også i oljeselskapene.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at Equinor ASA reduserer sine utslipp av klimagasser med minst 40 pst. innen 2030 sammenlignet med 1990-nivå.»

«Stortinget ber regjeringen kreve at Equinor ASA har tilsvarende mål for kutt i selskapets egne klimagassutslipp også for virksomheten utenfor Norge, som de har for kutt i utslippene på norsk sokkel.»

«Stortinget ber regjeringen legge fram en plan som fører til nullutslipp fra petroleumssektoren innen 2035, senest innen 2040. Stortinget ber om at planen legges fram for Stortinget på egnet måte senest innen utgangen av 2020.»

På tross av at det er funnet mer fossilt brennstoff enn det som kan brukes dersom verden skal nå Paris-målene, har Norge fremdeles sterke insentiver for å fortsette leting etter mer olje og gass på norsk sokkel. Norge har nettopp vært i høring i FNs komité for økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter. I den konkluderende rapporten er konklusjonen fra komiteen:

«While noting the State party's contribution to the Green Climate Fund and efforts to meet its 2030 targets for reduction of greenhouse gas emission, the Committee is concerned about the licences issued in recent years by the State party for the exploration and exploitation of petroleum and natural gas reserves in the Arctic and the Barents Sea and their impact on global warming (arts.2(1))

The Committee recommends that the State party intensify its efforts to achieve its nationally determined contribution under the Paris Agreement to reduce emissions by at least 50 per cent and towards 55 per cent

compared to 1990 levels by 2030; and to promote alternative and renewable energy sources. It also recommends that the State party reconsider its decision to increase oil and natural gas exploitation and take its human rights obligations as a primary consideration into its natural resource exploitation and export policies.»

Disse medlemmer mener at Norge kan komme i en situasjon hvor menneskerettigheter brytes for å kunne utvinne mest mulig olje og gass.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om ikke å gi flere tillatelser til å lete etter fossil energi på norsk sokkel.»

Norske oljefelt har levd lenger enn først antatt, og der det før var tenkt at utslippene ville gå ned, har ny teknologi forlenget produksjonstiden og dermed også utslippene. Disse medlemmer vil blant annet peke på at Statfjord-feltet nettopp fikk forlenget levetid. Det må stilles krav om at eksisterende plattformer som har tillatelse til en langvarig drift, elektrifiseres.

I dag følger det av petroleumsloven at en utvinningstillatelse forlenges ut over perioden som er fastsatt. Forlengelsesperioden skal være fastsatt i den enkelte utvinningstillatelse og skal som hovedregel være på inntil 30 år, men kan i særlige tilfeller være på inntil 50 år. I dag gis det tillatelse til forlengelse på grunnlag av oppnådde resultater og langsiktige planer for å øke verdiskapingen fra feltet. Det gjøres ingen annen vurdering av samlede klimagassutslipp eller av utslippene for den produksjonen.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti mener at det i vurderingen av en forlengelse også må legges til grunn en vurdering av klimagassutslipp, og ikke kun rent økonomiske hensyn. Utvinningsen av den «siste» oljen på et felt er den utvinningen som har høyest utslipp per produsert enhet. Skal man takle klimaendringene, er det nødvendig å få ned norsk oljeproduksjon. Da er det nødvendig å si nei til den mest forurensende produksjonen.

Dette medlem vil derfor fremme følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om å endre petroleumsloven slik at det ikke gis rettighetsbasert adgang til forlengelse ut over utvinningstillatelsens tidspunkt, og at det ved vurdering av forlengelse skal legges til grunn en vurdering av klimagassutslipp, og ikke kun rene økonomiske vurderinger.»

Dette medlem vil igjen vise til vurderingene som det er vist til i FNs komité for økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter om utvinning og leteaktivitet i

arktiske områder og Barentshavet. Johan Castberg-utbyggingen vil øke norske utslipp av klimagasser med 315 000 tonn årlig. Det tilsvarer de årlige utslippene fra over 120 000 privatbiler. Utbyggingen ble vedtatt av Stortinget i 2018. Det var også da klart at dette vil føre til økte utslipp, samtidig ble man også forespeilet at oljen skulle ilandføres og sørge for arbeidsplasser i regionene. Det er nå klart at oljeselskapene ikke vil gjøre dette av seg selv, og dette medlem mener det er nødvendig at samfunnet stiller klare bindende krav om at dette skjer.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stanse utbyggingen av Johan Castberg-feltet i Barentshavet.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en plan for å forsyne Johan Castberg-feltet med fornybar energi. Planen skal legges fram senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2021.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en sak om ilandføring av oljen fra Johan Castberg-feltet for Stortinget. Saken skal legges fram senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2020.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge fram en sak om ilandføring av oljen fra Johan Castberg-feltet for Stortinget. Saken skal legges fram senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2020.

Forslag fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en plan for å forsyne Johan Castberg-feltet med fornybar energi. Planen skal legges fram senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2021.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen sørge for at Equinor ASA reduserer sine utslipp av klimagasser med minst 40 pst. innen 2030 sammenlignet med 1990-nivå.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen kreve at Equinor ASA har tilsvarende mål for kutt i selskapets egne klimagassutslipp også for virksomheten utenfor Norge, som de har for kutt i utslippene på norsk sokkel.

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen legge fram en plan som fører til nullutslipp fra petroleumssektoren innen 2035, senest innen 2040. Stortinget ber om at planen legges fram for Stortinget på egnet måte senest innen utgangen av 2020.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen om å ikke gi flere tillatelser til å lete etter fossil energi på norsk sokkel.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om å endre petroleumsloven slik at det ikke gis rettighetsbasert adgang til forlengelse ut over utvinningstillatelsens tidspunkt, og at det ved vurdering av forlengelse skal legges til grunn en vurdering av klimagassutslipp, og ikke kun rene økonomiske vurderinger.

Forslag 8

Stortinget ber regjeringen stanse utbyggingen av Johan Castberg-feltet i Barentshavet.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:43 S (2019–2020) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Kari Elisabeth Kaski, Torgeir Knag Fylkesnes, Arne Nævra, Karin Andersen, Petter Eide og Nicholas Wilkinson om en bindende forpliktelse for olje- og gassnæringen til å kutte utslipp av klimagasser – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 31. mars 2020

Ketil Kjenseth

leder

Jon Georg Dale

ordfører

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen

0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

19/1681-

14. februar 2020

Vedr. representantforslag 43 S (2019-2020) om en bindende forpliktelse for olje- og gassnæringen til å kutte utslipp av klimagasser

Jeg viser til brev datert 6. februar 2020 fra energi- og miljøkomiteen, vedlagt representantforslag 43 S (2019-2020) fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Kari Elisabeth Kaski, Torgeir Knag Fylkesnes, Arne Nævra, Karin Andersen, Petter Eide og Nicholas Wilkinson om en bindende forpliktelse for olje- og gassnæringen til å kutte utslipp av klimagasser.

Verden står overfor store og globale bærekraftutfordringer. Vi vet at verden trenger mer energi samtidig som klimagassutslippene må ned. Løsningen på disse utfordringene kan bare finnes gjennom globalt samarbeid. Men Norge må også kutte egne utslipp raskt og betydelig. Representantforslaget inneholder ulike forslag som berører klimapolitikken, statens eierskapspolitikk, petroleumspolitikken, samt enkeltsaker som den pågående utbyggingen av Castberg-feltet. I det følgende omtales de forskjellige forslagene.

- 1) Stortinget ber regjeringen sørge for at Equinor ASA reduserer sine utslipp av klimagasser med minst 40 pst. innen 2030, sammenlignet med 1990-nivå, og*
- 2) Stortinget ber regjeringen kreve at Equinor ASA har tilsvarende mål for kutt i selskapets egne klimagassutslipp også for virksomheten utenfor Norge, som de har til kutt i utslippene på norsk sokkel.*

Statens eierskapspolitikk har blitt utformet og presentert i flere stortingsmeldinger under skiftende regjeringer i løpet av de siste to tiårene. I hovedsak har de sentrale elementene i eierskapspolitikken ligget fast, men med enkelte tilpasninger blant annet ut fra nye utfordringer, samt ny kunnskap og erfaringer. Rolle- og ansvarsfordelingen mellom styre og eier er fastlagt gjennom selskapslovgivningen, blant annet aksje- og allmennaksjelov. I tillegg

har staten egne prinsipper for god eierstyring, som har vært sentrale temaer i ovennevnte stortingsmeldinger. Et stort flertall i Stortinget har sluttet seg til disse prinsippene ved behandling av meldingene.

Den siste eierskapsmeldingen, Meld. St. 8 (2019-2020), ble lagt frem 22. november 2019. Det vil bryte med selskapslovgivningen og statens egne prinsipper for god eierstyring om staten som eier skulle instruere Equinor i selskapets arbeid med klimaspørsmål. Det er styrets og ledelsens ansvar å utarbeide mål og gjennomføre tiltak innenfor klimaområdet som møter statens forventninger til bærekraftig verdiskaping.

Equinor la 6. februar i år frem et klimaveikart for sin totale virksomhet der målet er å sikre en konkurransedyktig og robust forretningsmodell for langsiktig verdiskaping i tråd med Parisavtalen.

3) Stortinget ber regjeringen legge fram en plan som fører til nullutslipp fra petroleumssektoren innen 2035, senest innen 2040. Stortinget ber om at planen legges fram for Stortinget på egnet måte senest innen utgangen av 2020.

Klimapolitikken er de senere årene behandlet i Stortinget i flere runder, jf. Meld. St. 41 (2016-2017) Klimastrategi for 2030 – norsk omstilling i europeisk samarbeid, Prop. 94 S (2018-2019) Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter som inngår i felles oppfyllelse med EU av utslippsmålet for 2030, samt Prop. 1 S (2019-2020) Klima- og miljøverndepartementet med vedlegg 1 Noregs lågutsleppsstrategi for 2050. Regjeringen vil videreføre kvoteplikt og CO₂-avgift som hovedvirkemidler for å redusere klimagassutslippene på norsk sokkel, og samtidig opprettholde strenge miljøkrav til norsk oljeproduksjon. Vi har også etablert et senter for lavutslippsløsninger i olje- og gassnæringen. Det er nylig igangsatt en oppdatering av Oljedirektoratets kraft fra land-studie fra 2008, og departementet vil kartlegge muligheten for å elektrifisere de største landbaserte anleggene i Norge.

Norge har ambisiøse klimamål, både for 2030 og 2050. Gjennom klimaavtalen med EU har vi allerede forpliktet oss til å samarbeide med EU om å redusere utslippene med minst 40 prosent innen 2030 sammenlignet med 1990-nivå. Tidligere denne måneden meldte Norge inn et forsterket klimamål for 2030 under Parisavtalen. Vårt forsterkede klimamål for 2030 er å redusere utslippene fra 50 prosent og opp mot 55 prosent sammenlignet med 1990-nivå. Norge vil følge EUs mål, og gjennomføre målet fullt ut sammen med EU. Dersom EU ikke øker sitt mål like mye, vil gjennomføringen av den delen av forsterkningen som går lenger enn EUs mål være betinget av tilgang på fleksible mekanismer under Parisavtalen.

Som følge av vedtatt politikk og virkemiddelbruk foregår olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel med lave gjennomsnittlige CO₂-utslipp. At politikken virker vises også ved at en samlet olje- og gassnæring nylig har satt seg som mål å redusere klimagassutslippene på norsk sokkel med 40 prosent i 2030 sammenlignet med 2005, og videre til nær null i 2050.

Etter mitt syn tilsier dette at det ikke er behov for en myndighetsbestemt plan for nullutslipp fra petroleumssektoren slik representantene foreslår.

4) Stortinget ber regjeringen om å ikke gi flere tillatelser til å lete etter fossil energi på norsk sokkel, og

5) Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om å endre petroleumsloven slik at det ikke gis rettighetsbasert adgang til forlengelse ut over utvinningstillatelsens tidspunkt, og at det ved vurdering av forlengelse skal legges til grunn en vurdering av klimagassutslipp, og ikke kun rene økonomiske vurderinger.

Petroleumspolitikken ble lagt frem for Stortinget i Prop. 80 S (2017-2018). Hovedmålet i petroleumspolitikken er å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. I Norge er det et bredt politisk flertall bak mål og rammebetingelser for petroleumsnæringen, noe som har gitt stabile og forutsigbare rammebetingelser i nærmere 50 år.

I tråd med Granavolden-plattformen vil regjeringen videreføre en stabil og langsiktig petroleumspolitik. Letepolitikken skal bidra til dette. Vi vil derfor videreføre dagens praksis med jevnlige konsesjonsrunder på norsk sokkel for å gi næringen tilgang på nye letearealer. Nye, lønnsomme funn som sikrer inntekter, verdiskaping og sysselsetting er viktig for å opprettholde vårt velferdssamfunn.

Videre aktivitet på eksisterende felt er avgjørende for å nå hovedmålet i petroleumspolitikken. Nye tiltak for økt utvinning og tilknytning av nye reservoarer og felt er viktig for verdiskaping og sysselsetting over tid. Politikken for forlengelse av utvinningstillatelser, beskrevet i Meld. St. 28 (2010-2011), legger til rette for dette. Rammeverket for næringen er utformet for å gi selskapene egeninteresse av å hente ut alle lønnsomme ressurser fra sin portefølje over feltenes levetid. Som følge av at selskapene er pålagt CO₂-avgift og kvoteplikt, tar de også hensyn til utslippene av klimagasser ved sine investerings- og driftsbeslutninger på alle felt. Jeg vil derfor ikke ta initiativ til å endre petroleumsloven når det gjelder forlengelse av utvinningstillatelser slik representantene foreslår.

6) Stortinget ber regjeringen stanse utbyggingen av Johan Castberg-feltet i Barentshavet, og

7) Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en plan for å forsyne Johan Castberg-feltet med fornybar energi. Planen skal legges fram senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2021.

Etter Stortingets behandling av Prop. 80 S (2017-2018) om utbygging og drift av Johan Castberg-feltet, jf. Innst. 368 S (2017-2018), godkjente Olje- og energidepartementet i juni 2018 plan for utbygging og drift for Castberg-feltet. I henhold til planen vil feltet produsere ved hjelp av gassturbiner på produksjonsskipet. Basert på den godkjente utbyggingsplanen er feltet nå under utbygging. Jeg ser ingen grunn til å slutte meg til forslaget om å stanse

utbyggingen, og det er heller ikke noe nytt i dag i forhold til Stortingets behandling som tilsier en plan for å forsyne feltet med fornybar energi.

8) Stortinget ber regjeringen legge fram en sak om ilandføring av oljen fra Johan Castberg-feltet for Stortinget. Saken skal legges fram senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2020.

Utbyggingsplanen for Castberg-feltet ble godkjent med rettighetshavernes foreslåtte løsning for transport av oljen med bøyelastere til markedet. Ved behandlingen av utbyggingen i 2018 fattet Stortinget to anmodningsvedtak knyttet til råoljeomlastning på Veidnes i Finnmark. Disse har blitt fulgt opp. Selskapenes endelige valg av transportløsning for Castberg-feltet ble Stortinget informert om gjennom tidligere olje- og energiminister Listhaugs svar 9. januar 2020 på dokument 15:622 (2019-2020) fra representanten Terje Halleland.

9) Stortinget ber regjeringen følge opp anbefalingene og vurderingene fra Klimarisikoutvalget og legge frem en stortingsmelding om saken i løpet av 2020.

Klimarisikoutvalget hadde i oppdrag å vurdere hvordan en mest hensiktsmessig kan analysere og fremstille klimarisiko på nasjonalt nivå, identifisere antatt viktige globale, klimarelaterte risikofaktorer og vurdere deres betydning for norsk økonomi og finansiell stabilitet, og vurdere eventuell metodikk for at private og offentlige virksomheter, herunder finansinstitusjoner, skal få et faglig grunnlag for å kunne analysere og håndtere klimarisiko på best mulig måte. Regjeringen tar sikte på å gi en oversikt over arbeidet med å avdekke og redusere klimarisiko i Perspektivmeldingen.

Med hilsen

Tina Bru

